

РЕШЕНИЕ

№ 711

гр. Пазарджик, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Таня Петкова

при участието на секретаря Соня Захариева
като разгледа докладваното от Таня Петкова Административно наказателно
дело № 20215220200943 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от В. ЦВ. К., ЕГН *****, с адрес гр. Пазарджик, ул.
„К.“ №15, ет.1, против Наказателно постановление № 565358-F570440 от 12.03.2021 г.
издадено от Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП Пловдив, с което на
основание чл.273 от ДОПК за нарушение на чл.13 ал.1 във вр. с чл.37 ал.2 и 3 във вр. с
чл.12 от ДОПК е наложена глоба в размер на 500 лева.

Релевираните в жалбата оплаквания обобщено се свеждат до нарушение на
материалния закон, като се иска отмяна на НП. Не се претендират разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява, не изпраща
и процесуален представител. По делото не е представено писмено становище по
съществуващото на спора. Не претендира разноски.

Въззиваемата страна се представлява от процесуален представител, който
оспорва жалбата, ангажира доказателства и излага аргументирано становище за
законосъобразност на НП, като иска то да бъде потвърдено, а жалбата оставена без
уважение като неоснователна. Прави искане за присъждане на юрисконсултско
възнаграждение в полза на АНО.

Като взе предвид изложените в жалбата оплаквания и становището на

въззиваемата страна и прецени събраните по делото гласни и писмени доказателства, при съблюдаване разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е санкциониран с НП при следната приета за установена от АНО фактическа обстановка:

Жалбоподателят К. в качеството си на участник в административно производство съгласно чл.9 ал.3 от ДОПК, не бил оказал съдействие на орган по приходите в хода на извършвана проверка за установяване на факти и обстоятелства, възложена с Резолюция № П-16001320074038-ОРП-001/04.05.2020 г.

В хода на проверката било изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ № П-16001320074038-040-001/09.06.2020 г., връчено на В.К. на 09.06.2020 г. на декларирания от него електронен адрес: v.. На основание чл.37, ал.2 и ал.3, чл.53 и чл.56, ал.1 от ДОПК с искането били изискани документи, обяснения и справки от задълженото лице, а именно:

1. Източници и размер на доходите за периода 01.01.2014 г.- 31.12.2019 г. по години общо, в т.ч. от трудови правоотношения, от дейност като едноличен търговец, от упражняване на свободна професия, занаятчийство, от извършване на услуги с личен труд, от отдаване на имущество под наем, от участия в търговски дружества, кооперации и граждански дружества, доходи от селско стопанство, стипендии, помощи.

2. Притежавано през периода недвижимо и движимо имущество/земи, гори, сгради, парцели, МПС, други моторни превозни средства и др. Местонахождение, дата и начин на придобиване, вид на документа за придобиване, стойност на придобиване. Представяне на документи за произход на паричните средства, с които за закупени посочените недвижими имоти. При продажба или друго прехвърляне- дата и начин на прехвърляне и стойност на сделката. Представяне на заверени копия от съответните нотариални актове, договори за покупко-продажба или други документи за собственост и прехвърляне на такива. Извършвани СМР и кой е недвижимия имот /адрес/. На каква стойност е изпълненото СМР. Представяне на документи, свързани със СМР.

3. Притежаване на банкови сметки и парични средства, вкл. предоставени на доверително управление в левове и във валута- наличност в началото на годината, движение, наличност в края на годината и към 31.03.2020 г. Представяне на заверени копия от съответните документи. Ако не разполага със същите, съгласен ли е да се изиска информацията от съответните банки и други финансови институции.

4. Документи, доказващи паричната наличност към 01.01.2014 г., към 31.12. на всяка календарна година през проверяваният период до 31.12.2019 г. и към 31.03.2020 г.

5. Има ли вземания от трети лица /от заеми, вземане по изпълнителен лист и др./ Дата на възникване и стойност на вземането, длъжник, трите му имена, ЕГН, адрес.

6. Има ли имущества придобити по безвъзмезден начин- дарение, наследство, давност, печалби от хазартни игри и др.- дата на придобиване, вид на документа за придобиване, стойност на придобиване.

7. Получавани ли са заеми /кредити - вид, сума, кредитор/ заемодател. За юридическите лица и ЕТ и др. да посочи ЕИК по Булстат, адрес, а за физическите лица- трите имена, ЕГН, адрес. Размер и дата на получаване, направени погасителни вноски /дата, размер/. Представяне на документи, касаещи заемите. В случай на ипотечни кредити представяне на договори и документи доказващи погасяването им.

8. Има ли през периода сключени застраховки във Ваша полза или в полза на трети лица. Представяне на застрахователни договори, полици, платежни документи и др.

9. Притежавате ли акции и дялови участия в задгранични дружества, място на стопанска дейност, недвижима собственост в чужбина. Представете съответните документи.

10. Пътували ли сте в чужбина, в какво направление, с какво превозно средство, цел на-пътуването, за какъв период от време сте пребивавали в чужбина и за чия сметка са извършените разходи. Представете разходни документи.

11. Данни за семейното положение /бр. членове на семейството- име, ЕГН/. Деца под и над 18 години, живеещи с декларатора и издържани от него.

12. Справка № 1 за ФЛ за наличните недвижими имоти;

13. Справка № 2 за ФЛ за наличните моторни превозни средства;

14. Справка № 5 за ФЛ за вземания от банки и трети лица.

15. Информация относно цената на придобиване на имуществовата и получените доходи за проверявания период.

Изисканите с ИПДПОЗЛ документи, справки и писмени обяснения не били представени в ТД на НАП Пловдив, Офис Пазарджик в определения на основание чл.22, ал.1 от ДОПК 14-дневен срок от връчване на искането, т.е. до 23.06.2020 г.

Документите не били представени и към 22.07.2020 г. и към момента на съставяне на АУАН (16.09.2020 г.). На 22.07.2020 г. и 16.09.2020 г. били извършени проверки в деловодството на Офис на НАП Пазарджик, при които било установено, че няма представени/получени и въведени в деловодната програма на офиса документи от В.К. във връзка с връченото му ИПДПОЗЛ.

Така констатираното при проверките било отразено в Протоколи обр. Kd-73

сер. АА № 1678474/22.07.2020 г. и № 1678479/16.09.2020 г.

На 04.08.2020 г. К. входирал в Офис на НАП Пазарджик декларация № 15053/04.08.2020 г., в която заявил, че не може да представи исканите документи тъй като не ги пазел. Твърдял също, че описаните в искането документи са налични в НАП. В изброените по-горе в искането документи са изисквали и такива, както и обяснения и справки, които касаели лична информация за лицето, която не била налична в НАП.

Непредставянето на тази информация възпрепятствало възможността за осъществяването на действия от орган по приходите за извършване на проверка, регламентирани в чл.12 от ДОПК.

Нарушението било установено въз основа на следните доказателства: ИПДПОЗЛ П-16001320074038-040-001/09.06.2020 г., връчено на 09.06.2020 г.; Протоколи обр. Кд-73 сер. АА № 1678474/22.07.2020 г. и № 1678479/16.09.2020 г.; Покана изх. № 14038/22.07.2020 г.; Декларация от В. К. вх. № 15053/04.08.2020 г.

Така установеното съставлявало нарушение на чл.13 ал.1 от ДОПК във връзка с чл.37 ал.2 и 3 от ДОПК във връзка с чл.12 от ДОПК.

Нарушението било извършено за първи път.

За така извършеното нарушение срещу жалбоподателя на 16.09.2020 г. бил съставен АУАН с бл. № F570440 на основание чл.40 ал.2 от ЗАНН в отсъствие на нарушителя. Впоследствие на 15.01.2021 г. актът бил предявен и връчен срещу подпис на жалбоподателя. В акта не били вписани възражения.

Срещу съставения АУАН в законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, срещу АУАН не постъпило писмено възражение. Впоследствие в ЦУ на НАП гр. София от жалбоподателя постъпила жалба, входирана на 19.01.2021 г., препратена по компетентност в ТД на НАП Пловдив, която по същността си съставлявала възражение срещу АУАН. Същото обаче не е уважено от АНО, и въз основа на съставения АУАН на 12.03.2021 г. било издадено обжалваното НП, връчено лично на санкционираното лице на 14.06.2021 г., видно от разписката към НП. Жалбата против НП била подадена от наказаното лице до съда чрез АНО по пощата на 15.06.2021 г. (виж пощенско клеймо на плика на л.4), поради което е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН и от лице, активнолегитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на НП пред компетентния съд.

Гореописаната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото писмени доказателства и от показанията на актосъставителя- св. А.Т.. Съдът кредитира изцяло събраните писмени и гласни доказателства, които по съществото си са достоверни и непротиворечиви, като по категоричен начин очертават гореописаната фактическа обстановка.

От правна страна съдът намира, че жалбата е ОСНОВАТЕЛНА поради

следното:

В хода на АНП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Дерогирани са нормите на чл.42т.3 и т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН, свързани с изискуемото минимално съдържание на съставените АУАН и НП. Видно от последните е, че в тях не е посочена дата на извършване на нарушението. В съдържанието на двата акта е посочено, че изисканите документи не са предоставени в дадения 14-дневен срок с изпратеното искане, т.е. до 23.06.2020 , като не били представени и към 22.07.2020 г. и 16.09.2020 г. Посочено е също, че искането до жалбоподателя е връчено на 09.06.2020 г. на декларирания от него ел. адрес. При това положение е неясно за санкционираното лице, а и за съда коя е датата, на която е извършено нарушението. Такава изрично не е посочена нито от актосъставителя, нито от наказващия орган, а тя не би могла да се извлече и от направеното описание на нарушението. Това е така, тъй като ако се приеме, че до 23.06.2020 г. жалбоподателят не е предоставил исканите документи и информация, то на следващия ден- 24.06.2020 г. той ще е извършил нарушението. Същевременно обаче в описанието на нарушението са изложени обстоятелства, а именно че е извършвана проверка относно предоставянето на документите на две дати, последващи цитираната по-горе, а и именно- на 22.07.2020 г. и на 16.09.2020 г., като е неясно с какъв факт административните органи свързват тези две дати. Отделно от това в изложената фактология в двата акта е посочено и това, че жалбоподателят е подал декларация на 04.08.2020 г. Всичко това поставя под съмнение обстоятелството дали на лицето е бил предоставен допълнителен срок било във връзка с подадената от него декларация или поради друга причина той е бил изчакал да представи исканите документи или е налице друга причина. От тук и с оглед на това, че АУАН е съставен едва на 16.09.2020 г., неясно е коя е датата на нарушението, която наказващият орган, а и актосъставителят са възприели.

От изключително значение е да се посочи и това, че след като ИПДПОЗЛ № П-16001320074038-040-001/09.06.2020 г. е връчено на В.К. на 09.06.2020 г. на декларирания от него електронен адрес: *** (така както са приели актосъставителя и АНО) то предоставеният 14-дневен срок на лицето, започва да тече от следващия ден- 10.06.2020 г. и изтича в края на работния ден на 24.06.2020 г., съгласно разпоредбата на чл.183 ал.2 от НПК, приложима на основание чл.84 от ЗАНН. Всичко това показва, че срокът за предоставяне на книжата съгласно връченото искане, не изтича на посочената в АУАН и НП дата- 23.06.2020 г., а ден по-късно и в този смисъл датата на извършване на нарушението в тази хипотеза би била- 25.06.2020 г., т.е. на следващия ден след изтичане на предоставения срок.

Всичко изложено до тук показва, че изложените в АУАН и НП обстоятелства водят до неяснота относно това, коя е датата, на която е изтекъл законоустановения

срок, в рамките на който е следвало да се осъществи изисканото съдействие или датата, на която е бездействието се явява незаконосъобразно. Доколкото датата на нарушението индивидуализира същото, както и поставя границите на административнонаказателното обвинение, липсата на такава ограничава правото на защита на наказаното лице и е достатъчно основание за отмяна на НП.

Както се посочи по-горе, според настоящия съдебен състав има допуснато и друго СПН във връзка с описанието на нарушението, което е непълно. В АУАН и НП липсва посочване на всички съставомерни за твърдяното нарушение обстоятелства. Съгласно нормата на чл.273 административнонаказателна отговорност носи задължено по смисъла на ДОПК лице. В АУАН и НП обаче е посочено единствено, че жалбоподателят е обвинен и съответно наказан, защото е бездействал в качеството си на участник в административно производство съгласно чл.9 ал.3 от ДОПК. Вярно е, че е посочено, че е отправено и връчено искане до него в качеството му на задължено лице. Задължено е това лице, което попада в хипотезите на чл.14 от ДОПК. В описанието на нарушението обаче не е посочено към коя от групите задължени лица по смисъла на чл.14 т. 1-т. 3 от ДОПК принадлежи жалбоподателят, съответно- в какво качество дължи представяне на изисканите документи в ТД НАП Пловдив, за да бъде неговото бездействие противоправно. Междувпрочем от цялото описание на нарушението не става ясно, поради каква причина- проверка, ревизия, друго производство и т.н., жалбоподателят се явява задължено по смисъла на ДОПК лице. Дори актосъставителят не може да посочи ясно в дадените в съдебно заседание показания. Едва от изложеното от процесуалния представител на АНО становище по същество стана ясно, че срещу жалбоподателя е била образувана проверка по сигнал на НОИ за упражняване на свободна търговска дейност и какво е целяла да установи тази проверка и че същата е прераснала в ревизия. Обстоятелствата поради, които едно лице е задължено по ДОПК да окаже съдействие на орган по приходите следва изрично да бъдат посочени на лицето, а в случая и да са изложени обстоятелства за това в описанието на нарушението, още повече, че обемът на изисканата информация е голям, искат се лични данни за лицето и неговите близки, иска се класифицирана информация и т.н. и в този смисъл, независимо че тази информация се изисква от орган по приходите, лицето от което тя се изисква следва да знае по какъв повод се иска тази информация от него и обстоятелства в тази насока следва да бъдат изложени, за да може да се направи и преценка исканите документи и информация (цялата или отчасти) отговарят ли на целта, за която са описани, а от там и преценката дали лицето от което е искана информацията е задължено да я предостави или не и дали изцяло изисканите документи и информация. Такива обстоятелства не са изложени и посочването на привръзката с разпоредбата на чл.12 от ДОПК, която описва правомощията на органа по приходите във връзка с неговата дейност и упражняван контрол, не може да релевира този пропуск, още повече че в същата са изложени

множество правомощия и те са свързани с различни дейности на органа, като в случая дори не е конкретизирана хипотезата при която действа органът по приходите.

Посочените факти са релевантни, както за съставомерността на извършеното нарушение, така и за преценка приложимостта на нормата на чл.28 от ЗАНН

Така описаните нарушения на разпоредбите на разпоредбата на чл. 42, т. 3 и т. 4 от ЗАНН, относно съставения АУАН, както и разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН – за наказателното постановление, следва да се преценят като такива от категорията съществени процесуални нарушения, доколкото липсата на посочване датата на нарушението и описание на съставомерните по същото факти, лишават лицето, сочено като нарушител, от правото му да разбере горните и съответно - от възможността да организира защитата си. Последното съществено процесуално нарушение мотивира отмяната на обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно.

Независимо от установените процесуални нарушения, с оглед служебното начало, съдът от правна страна, счита че вмененото във вина на въззивника административно нарушение не е доказано до необходимата степен на несъмненост. На първо място необосновано се явява издаденото НП досежно датата на извършване на деянието, дори да се приеме, че твърдяната като такава е 24.06.2020 г., с оглед на посоченото, че изисканите документи и информация не са предоставени в дадения срок до 23.06.2020 г., с оглед на изложеното по-горе досежно изчисляването на срока в дни. Освен това според съда, липсват доказателства за надлежно връчване на искането за оказване на съдействие, свързано с предоставяне на изискани документи. Съгласно чл. 29, ал. 6 от ДОПК, съобщенията се връчват на лицето. Нормата на чл. 29, ал. 4 от ДОПК предвижда, че съобщенията могат да се връчват чрез изпращане по телефакс или с електронно съобщение при използване на квалифициран електронен подпис на органа по приходите. В хипотезата на изпращане на електронно съобщение (както е и в настоящия случай), според нормата на чл. 30, ал. 6 от ЗАНН същото се смята за връчено, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационната система на компетентната администрация. Съдържанието на електронното съобщение се удостоверява чрез заверена от органа по приходите разпечатка на записа в информационната система. Такава обаче по АНП липсва, т.е. липсва удостоверено по надлежен ред връчване на електронно съобщение.

На следващо място, дори и да се приеме, че е налице надлежно връчване с оглед отговора на жалбоподателя по ел. път от същата дата, в по-късен час, то не без значение е отразеното от него в този отговор, а именно че не може да представи в срок исканите документи, както и това че желае да разбере целта, за която се искат тези документи. От показанията на св. Т. стана ясно, че той е видял това съобщение на

следващия ден и въпреки негово съдържание, не се е поинтересувал в какъв срок би могъл жалбоподателя да предостави документите, нито пък го е информирал с каква цел се иска информацията от него. В депозираната по пощата на 03.08.2020 г., получена на следващия ден в НАП, декларация от жалбоподателя, той е посочил, че не пази исканите от него документи, както и че част от тях (декларациите по ЗДДФЛ), както и друга информация е налична в информационната система на НАП. Въпреки това, органът по приходите не е изяснил каква е причината за непредставяне на исканите документи и информация- всички/цялата или частично и кои/коя. Няма съмнение, че задълженото лице следва да представи исканите документи само ако разполага с тях. В депозираната декларация жалбоподателят е посочил че не може да ги представи, защото не ги пази, без обаче да е пояснил, а от своя страна и органът по приходите, всички искани документи или част от тях и кои точно не пази и в този смисъл не може да предостави, респ. има ли пък такива които по принцип никога не е имал. В този смисъл остана неизяснено и недоказано от АНО, че всички поискани му документи и информация, жалбоподателят е могъл да предостави, защото е разполагал с тях (били са налични в него) и въпреки това не го е сторил, за да може да се приеме неговото бездействие за противоположно.

Освен това, както се посочи и по-горе, не става ясно жалбоподателят задължено лице по какво административно производство е. Това обстоятелство е от съществено значение, защото ДОПК прави разграничение в случаите, когато искането за изпълнение на задължението по чл.37 ал.2 и ал.3 от ДОПК (както е посочено в НП) е отправено към ревизираното лице и когато е отправено към друго трето лице, което не е страна в производството. Последица от неизпълнение на задължението за представяне на писмени документи от страна на участник в административното производство, който не е страна в същото (по смисъла на чл.9 от ДОПК) е евентуално приложение спрямо него на административно наказателната отговорност при условията на чл.273 от ДОПК. По отношение на ревизираното лице обаче, такава отговорност не е установена (освен в хипотезата на чл.275 от ДОПК).

Неизпълнението на задължението за представяне на писмени документи по чл. 13, ал. 1 във връзка с чл. 37, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК, от страна на ревизираното лице не съставлява административно нарушение. Това е така, тъй като съгласно чл. 37, ал. 4 от ДОПК, в случай че субектът не представи изискани по реда на ал. 3 доказателства, органът по приходите може да приеме, че те не съществуват и преценява само събраните в производството доказателства. Ако поисканите доказателства бъдат представени до издаването на акта или документа, а в ревизионното производство- до изтичането на срока по чл. 117, ал. 5, органът по приходите е длъжен да ги обсъди.

Освен това чл. 42, ал. 1 от ДОПК предвижда, че в случай че ревизирано или проверявано лице откаже на органа по приходите... да представи книжа или други

носител на информация, органите по приходите да могат да поискат съдействие от органите на Министерството на вътрешните работи, включително за извършване на претърсване или изземване по предвидения за това в НПК ред.

Казано с други думи неизпълнение на задължението за представяне на доказателства и справки от страна на ревизираното лице, не влече неговата административнонаказателна отговорност, а съвсем други последици.

В настоящия случай дори не е налице отказ на задълженото лице да представи исканите от него писмени документи, справки и обяснения. Както се посочи по-горе, жалбоподателят още в съобщението си от 09.06.2020 г. е посочил, че не може да представи документите в срок и е поискал да разбере целта поради която се изискват. В декларацията пък е посочил, че не пази документи. Тоест в случая не е налице изричен или мълчалив отказ от страна на задълженото лице да представи исканата информация. Ако административния орган беше отчел направите изявления, то следваше да прецени и отправи допълнително и уточняващо искане до задълженото лице (при все че е изчаквал и проверявал за документи до 16.09.2020 г., когато е съставил АУАН), така че да изясни в пълна степен разполагало ли е лицето с исканите документи, с всички или частично, ако разполага дали отказва и по какъв начин да ги представи и т.н. В този смисъл е и практиката на касационната инстанция, като за пример би могло да се посочи Решение № 212/11.04.2019 г. по КАНД № 204/2019 г. на Адм. съд Пазарджик. Установяването на всички тези обстоятелства по безспорен начин от АНО е от съществено значение, защото само така може да се обоснове наличието на извършено адм. нарушение от жалбоподателя. Като не е сторил това, АНО необосновано и неправилно е санкционирал жалбоподателя за извършено от него нарушение на чл.13 ал.1 от ДОПК, поради което издаденото от НП като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

С оглед изхода на делото, съдът намира, че следва да остави без уважение като неоснователно искането на процесуалния представител на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, Районен съд Пазарджик в настоящия състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 565358-F570440 от 12.03.2021 г. издадено от Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП Пловдив, с което на В. ЦВ. К., ЕГН *****, с адрес гр. Пазарджик, ул. „К.“ №15, ет.1, на основание чл.273 от ДОПК за нарушение на чл.13 ал.1 във вр. с чл.37 ал.2 и 3 във вр. с чл.12 от ДОПК е наложена глоба в размер на 500 лева, **като незаконосъобразно.**

ОТХВЪРЛЯ искането на представителя на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство, като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____